

JAMSESSION

Hudební klub v Orlové
FANZIN

Rozloučení s rokem 2014

Hudebníci, kamarádi a přátelé,
v pátek 12. 12. 2014 se srazem kolem 16:00 až 17:00 hodiny ve známé restauraci Libuše konati se bude:

malé rozloučení s rokem 2014 a možná přijde i Mikuláš Bigbíták.

Večer bude koncipován jako volná zábava, kdy k poslechu a k tanci zahrají v neurčeném pořadí vám dobře známá seskupení **Z budy**, **Ještě nijak**, **Tatapult a věříme, že si brnkne i Pěťa Holář** a nakonec jejich „james“ varianty.

Bude možné zakoupit si námi objednanou jednotnou večeři (guláš s chlebem).

Proto prosíme všechny vážné zájemce, aby potvrdili početně svou účast k přípravě objednávky.

Podotýkáme, že restaurace Libuše pod novým vedením doznala již několik změn k lepšímu, zejména co se kvality interiéru týče, nicméně kapacita je stále stejná.

Těšíme se na Vás, dobrou náladu a plnou peněženku s sebou.

Pozvěte eventuelně i své známé.

Pište, mejlujte, volejte.

Za organizátory Mirek Křivda a Jarek Puhř.

Rozloučení s rokem 2014 bylo dobře zorganizováno. Přesně v uvedený čas začali přicházet hosté. Kdo přišel později, jen stěží hledal místo. Hodně opozdílů pak sedlo v lokále s kuřáky, protože extrovka je během vystoupení nekuřácká.

Nejprve zahráli bluesově orientovaní **Ještě nijak** a po nich **Z budy**. Kapela **Ještě nijak** změnila na konci léta dětmarovickou zkušebnu za zkušebnu v orlovském Domě dětí a mládeže. Nová zkušebna je v místě bydliště dobře dostupná a jednání s vedením Domu dětí a mládeže je bezproblémové a velice vstřícné. Dobrá manažerská organizace zkoušek a častá a poctivá příprava se projevily na výkonu obou skupin, což publikum ocenilo bouřlivým aplausem. Kapela **Tatapult** nehrála z důvodu zdravotní indispozice Mirka Voznici, který navíc byl na významné rodinné oslavě. Místo **Tatapultu** měl svůj popový blok **Radič senior**. Odlehčil uším a navodil atmosféru v sále ke společenské konverzaci v očekávání večere. Kolem 19. hodiny byla večere podávána hostům, kteří si ji několik dní dopředu objednali. Ne všechny večere se však vyprodaly.

Pak se k radosti všech přítomných chopil sólové kytary Petr Holář a připojil se k hudebníkům. Byl to opět požitek. Bylo vidět, že hudebníci si rozumějí a Pěťa to jen svými sóly umocnil. Postupně v různých sestavách si zahráli i další hudebníci. Na bonga, jako několikrát v minulosti, se předvedl výborný Láďa Radič. Poprvé se za bicí usadil neméně dobrý Štefan „Pišta“ Babák, který je již delší dobu stálým návštěvníkem hudebních akcí. Snad se časem zapojí do některé z hudebních formací. Na basovou kytaru si opět zahrál Roman Holtzer. Tento nástroj kdysi ovládal brilantně a nebylo by na škodu, kdyby se k němu vrátil. Kvalitních hráčů na basovou kytaru není v Orlové mnoho. Se zpěvem se do vystoupení zapojila Zoja Chramostová a Vlasta Holářová, kterou vhodně doprovodil na kytaru její manžel. Také Vladimír Radič svým vystoupením na klávesy potvrdil svůj vždy vysoký hudební standard včetně zpěvu.

Co dodat. Opět výborný večer ve znamení stále se zvyšující hudební úrovně. Kéž by to všem hudebníkům vydrželo. Manažer Mirek Křivda s klidným svědomím může domlouvat další vystoupení a pomáhat dostat skupiny do širšího povědomí veřejnosti. Bylo týden po Mikulášu a mnozí doufali, že atmosféra Mikulášské zábavy se ten večer dostaví. Tak se stalo kolem 21. hodiny, když začala tombola. Ceny byly různé, některé symbolické, některé hodnotné, podle toho, kdo co věnoval. Cen v tombole bylo 50, což odpovídalo předpokládanému počtu účastníků akce. Pro každou cenu si Jarda Puhř připravil krátkou glosu, která vtipně vystihovala charakter jednotlivých cen, zvláště těch, které žádnou cenu neměly. K pochopení hlavního smyslu tomboly stačilo jen pozorně glosování poslouchat. Stalo se, že někteří hosté byli vylosováni vícekrát a na některé se nedostalo vůbec. S hodnotou cen to bylo podobně. Každopádně byla tombola příjemným a veselým zpestřením večera.

Do Libuše se přišli podívat hosté ze Spolku Václavka. Bylo vidět, že jsou překvapeni vysokou úrovní hudebníků. Z představení si pořizovali videozáznam a nebyli sami. Někteří návštěvníci po tombole odešli, a tak se nevelká místnost v restauraci přijatelně uvolnila. Odchod pro závažné důvody je omluvitelný, ale za závažný důvod nelze považovat jen přesun do jiné restaurace. Naznačuje to neúctu k výkonu hudebníků a všem, kteří se na přípravě celé akce podíleli. Podobně je to i s hlučným bavením se během hraní. Je to nešvar, který naše hudební akce doprovází od samého počátku. Došlo to tak daleko, že to vadí hudebníkům a působí to rušivě na jejich soustředění. Tyto dva jediné neduhy však neovlivnily výborný průběh celého večera. S přibývajícím časem zábava gradovala. Začalo se i tančit, k tanci se postupně přidávali i místní štamgasti. Restaurace je bokem, což je výhoda. Zábava byla ukončena, k velké nelibosti tančících, někdy kolem druhé hodiny ranní.

Na závěr je třeba poděkovat novým majitelům restaurace Libuše za umožnění akce, personálu za bezchybnou a rychlou obsluhu, hudebníkům za skvělé instrumentální výkony, všem hostům za návštěvu a Mirku Křivdovi a Jarku Puhřovi za zorganizování celé akce. Přidáváme se k hlasům, které přicházejí ze všech stran a vyslovují přání, aby se podobné sešlosti konaly častěji.

Redakce

Malá hudební historie Orlové

The Bats I 1966 - 1970

Skupina vznikla na můj popud někdy na podzim roku 1966 po mém návratu z prezenční vojenské služby. Spolu s kamarády Jiřím Blejchařem a Radkem Štěrbou jsme založili trio Di-vanders (Vandráci), protože jsme vandrovali z místa na místo. Všichni tři jsme pocházeli z Rychvaldu u Orlové.

Složení skupiny na fotografii zleva: Blejchař Jiří - sólová kytara
Štěrba Radek - bicí
Doffek Jaroslav - baskytara

Vlevo nášivka na rukáv

Začátky byly těžké, nebyly peníze a v tehdejších hudebninách se toho taky nedalo mnoho koupit. Začínali jsme s jedním malým bubínkem a 10 wattovým zesilovačem. Přesto se podařilo nacvičit repertoár a uskutečnit první vystoupení ve „Skléníku“ (sportovní prosklená hala TJ Baník Doubrava využívaná především stolními tenisty, judisty a karatisty) vedle Kulturního domu Baník Dolu Doubrava (bývalá nová sokolovna) za evangelickým kostelem v Orlové 1 - Kopaninách. Další produkce byly v restauraci Na Fojtství v Orlové 3 Porubě, v „Dělnickém domě“ a v „Cingrově domě“ v Orlové 1 - Městě, v Kulturním domě dolu Václav v Rychvaldě u Staré kolonie, v Kulturním domě Dolu A. Zápotocký v Orlové 2 - Lazích, dnes Důl Lazy, a v restauraci Na Špici v Petřvaldě. Z počátku jsme hráli ve vlastní režii. Zhruba po půl roce jsme přijali aktivistu Ladislava Podjukla za manažera skupiny, který zajistil, že jsme patřili pod Jednotné kulturní středisko pracujících Dolu J. Fučík, závod 5 s působištem při Osvětové besedě v Orlové. Nový název kapely jsem vymyslel já a ostatní ho schválili. V roce 1967 byl taky přijat Sváťa Křížek z Poruby - druhá kytara. Zvukařem byl Radomír Pilař. Od roku 1968 jsme museli chodit na přehrávky před kvalifikační komisi. Začali jsme na 30% kvalifikačního příplatku a v roce 1970 jsme dosáhli 100%. Museli jsme umět určité procento českých písniček, ale nikdy jsme je nehráli. Kapela v roce 1969 získala 3. místo na beatovém festivalu Bít kytara v Havířově a 2. místo v okresní soutěži v Karviné v D Klubu. Na soutěže se jezdilo v závodním autobuse. V roce 1970 Sváťa odešel. Hostoval pak u různých kapel. Místo něho nastoupil Jiří Musial z Petřvaldu a Pavel Vaňura z Poruby. V tomto složení kapela získala v roce 1970 v okresní soutěži konané v Českém Těšíně v Hotelu Piast opět 2. místo. V hodnocení

Musial *1950, Doffek *1946, Blejchař *1950, Vaňura *1948, Štěrba *1947

odborné poroty jsme se umístili za Strakatý Máslo z Karviné, ale v hodnocení publika jsme byli první. Strakatý Máslo pak v roce 1971 vyhrálo 3. ročník Bít salonu v Praze, kde porazilo všechny pražské skupiny. S The Bats chvíli zpíval Teo Kabut svým zajímavým chraplákem. Přesto došlo začátkem roku 1971 k rozpadu kapely z různých osobních důvodů členů, a taky Dům osvěty končil. Já jsem odešel do skupiny Reflex při ŽDB v Bohumíně, P. Vaňura přešel do W - Comba a VTO Orlová Ing. Viléma Macury.

Pravidelně po každé zábavě se někteří hosté většinou venku pobili. Byli to převážně stále stejní výtržníci, kteří si záminku vždy našli. Nechodili jen na Bats, ale zajížděli na zábavy i do okolních měst. Na jeden Čaj o páté v Dělnickém domě v Orlové v lednu, nebo únoru 1969 přijela na oplátku parta asi sedmi Bělovců a tři Felekovců z Karviné. Takových part fyzicky zdatné mládeže chtivé bitek bylo v okolních městech několik. V Karviné byly tyto dvě zmíněné, které vedli boxer Bela a judista Fielek. Tehdy byla restaurace zdemolována a po příchodu policie Karviňáci utekli skoky z oken zadního traktu z výšky 1. patra na asfalt dvorku k připravené dodávce.

Rozpadu kapely předcházela pokus manažera L. Podjukla rozšířit kapelu o dechy ve stylu ostravského Flaminga. Byli přizváni Jan Czarnecki (saxofon) a Miroslav Savkovič (trubka). Přijata byla taky Jaroslava Štorková na zpěv. Kapela byla přejmenována na BATS CORAL. Zůstalo však jen při zkouškách. Nový Dům kultury v Orlové - Lutyni, kam se Dům osvěty stěhoval, obsadilo Wallero-Combo.

1970 - Dům osvěty v Orlové 1- Městě „Cingrovka“

Teo Kabut měl hlas podobný zpěvákovi Jiřímu Schelingerovi.

Teo Kabut

1970 - The BATS s manažerem L. Podjuklem

Tři fotografie: Ladislav Podjukl

Vybavení: Aparatura - dělané „reprobedny“ s českými reproduktory, zesilovače 40W Tesla a páskové echo.

Kytary - sólová a doprovodné kytary byly JOLANY. Basová kytara byla dělaná ve tvaru, jakou měli kdysi The Hollies.

Bicí - Amati a Mikro 1 Neumann a 3 Normal, co se tehdy dalo koupit.

Repertoár byl od tehdejších skupin, které běžely na radiu Luxembourg: The Beatles, The Kinks, Troggs, Tremeloes, Christie, The Hollies, ... aj. Možná ještě uvést Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick And Tich, Jimi Hendrix Experience a The Rolling Stones.

Jaroslav Doffek

K TANCI A POSLECHU HRAJE

THE BATS

BEAT ORLOVÁ

LEAD GUITAR, VOCAL
sólová kytara, zpěv
RHYTHM GUITAR, ORGAN
doprovodná kytara, varhany
BASS GUITAR, VOCAL
basová kytara, zpěv
DRUMS, VOCAL - bicí, zpěv

JÍŘÍ BLEJCHAŘ
SVATOPLUK KŘÍŽEK
JAROSLAV DOFFEK
RADOMÍR ŠTĚRBA

Začátek

Vstupné

Dne

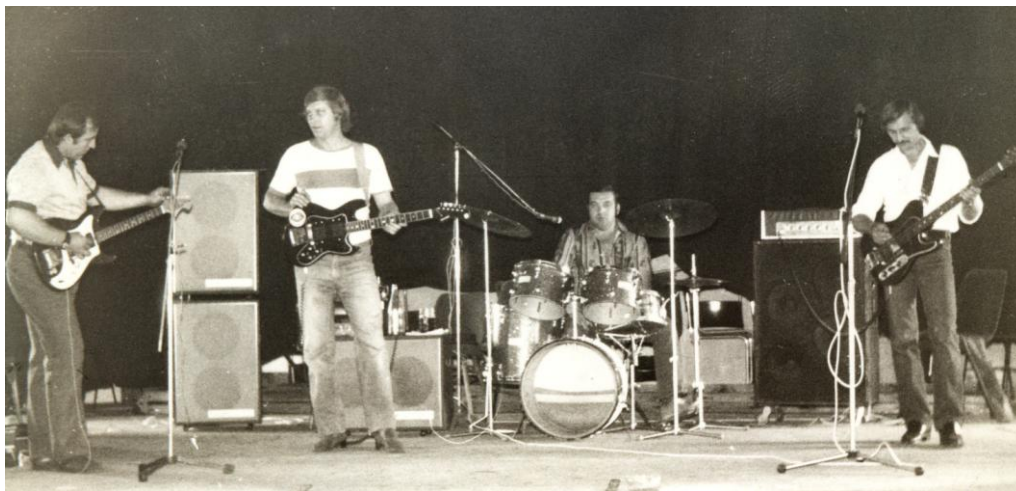
V

MTZ Ostrava, provoz 22

Plakát vytištěný v ostravské tiskárně používaný v letech 1968 – 1969.

Na plakátu zleva: Jiří Blejchař, Svatopluk Křížek, Radek Štěrba, Jaroslav Doffek
Jaroslav Doffek drží v rukou vlastnoručně vyrobenou pětistrunnou basovou kytaru podle skupiny The Hollies.

Obnovení kapely pro dvě vystoupení v roce 1985

1985 – vystoupení v Kulturním domě Dolu Václav nedaleko obchodu U Heřmánka v Rychvaldě
Zleva: Jiří Blejchař, Svatopluk Křížek, Radek Ščerba „Ryba“, Jaroslav Doffek „Eiffel“

Na žádost bývalých fanoušků se kapela The Bats ještě jednou sešla v původním složení a pod starým jménem zahrála na dvou akcích v Kult. domě Dolu Fučík v Rychvaldě, nedaleko obchodu p. Heřmánka. Překonali tak svůj vzor The Beatles, kteří se po rozpadu nesešli nikdy. Prakticky bez zkoušek zahráli své oblíbené skladby ze svých začátků v druhé polovině 60. let 20. století. Svát'a tehdy hrál v kapele Vítězslava Kubatka, která hrála v Kulturním domě Družba Dolu Doubrava (dříve Stalin) v Karviné. Pro tyto dvě akce měli od této kapely zapůjčenou aparaturu. I když měli velký úspěch, znovu se rozešli. Jen tak si odskočili a zahráli. Zavzpomínali na „zlatou“ éru 60. let, na dobu společného hraní po hospodách, na pódiích kulturních domů a pod širým nebem na Dnech horníků.

V té „zlaté“ době probíhalo celospolečenské uvolnění včetně kultury. Zdálo se, že Batsáci budou spolu hrát dlouho. Bigbeatové (rockové) kapely se v té době většinou rozpadaly při rukování svých některých členů na základní vojenskou službu, což u Bats nehrozilo. The Bats se nakonec rozpadli taky, ale z podobných důvodů, jako jejich vzor The Beatles. Zkrátka odešli do jiných kapel za novými zkušenostmi. Když se jim zastesklo, neměli problém se sejít, zahrát si a zavzpomínat na dobu své první kapely, na dobu, kdy jejich domovskou scénou byl Dům osvěty v Orlové 1 - Městě, mezi lidmi známý jako Cingrovka. Manažer Bats, Ladislav Podjukl, byl ředitelem Osvětové besedy. V roce 1968 při Domu osvěty založil Klub mladých, který provozoval v salónku s bufetem kinokavárnu. Promítalo se na 16 mm promítačce z provizorní promítací kabinky zřízené u kuchyně na protilehlou vybílenou stěnu. Později vznikly v okolí kinokavárny v Karviné v Reflexu, Havířově v Centrumu a Lazích v KD. Kavárna byla oblíbená a lidé tam rádi posedávali v červených historických klubovkách, ale místo kávy se většinou pilo pivo. Za necelé dva roky, v době nastupující tvrdé normalizace, Klub mladých zanikl. Podjukl nechal členům Bats z peněz kapely ušít vínově červené manšestrové obleky s nášivkami na rukávech, kde byl žlutou nití vyšitý nápis THE BATS ORLOVÁ. Tyto nášivky se prodávaly současně se vstupenkami. Taky nechal udělat fotografie kapely, které se daly rovněž koupit. Kapela zahajovala svá vystoupení blokem písniček pod názvem Půlhodinka s Beatles. Tento blok odehráli v kuse a v oblecích. Pak je někteří hudebníci sundávali z důvodu nepohodlí a tepla.

Když se kapela vypracovala, začali na ni chodit fanoušci z širokého okolí. Průměrná návštěvnost byla kolem 200 lidí na představení. To se asi konkurenci v Karviné nelíbilo a pravděpodobně začali organizovat narušování představení Bats, protože výtržníci byli zpravidla z Karviné. Nebylo to ve stylu „padla facka na sále“. Kolikrát bylo při tom zničeno spousty zařizovacích předmětů, hlavně židlí a stolů. Manažer kapely L. Podjukl musel všechny excesy řešit s nadřízenými. Aby se zabránilo škodám a zraněním, byli přijati dva urostlí pořadatelé, J. Kubanek a Hasala, znalí bojových umění té doby (box, judo, karate). Někdy je posílili bratři Sarganci. Navíc se manažer domluvil se známým příslušníkem VB J. Habdasem, který byl ochotný být ve stejnokroji nedaleko zábav a přímo v sále měl kamaráda v civilu. Pak se dařilo udržovat pořádek.

Z počátku zpíval jen bubeník Ščerba. Později se přidali ostatní vyjma Svát'i Křížka. Svát'a zase ovládal všechny nástroje v kapele. Dovedl zaskočit za bubeníka, basového kytaristu i na sólovou kytaru. Hrál i na klávesy a tam, kde byl klavír na pódiu, doprovázel na něm kapelu u některých písniček od The Beatles. Aparatury byly slabé, zpravidla jen 25 wattů, a tak, aby byl slyšet, stačilo dát ke klavíru mikrofon. Svát'a má také výtvarné vzdělání, které uplatnil v roce 1996 při návrhu nového loga kapely. Logo pak nakreslil na starou blánu bubny. Byly to nádherné časy, vzpomíná Svát'a. Dnes už jsem praděda.

Jiří Blejchař byl výborný hudebník – sluchař. Stačilo mu kolikrát slyšet nějakou skladbu jen jednou a už ji hrál. Poslouchal rádio Luxenbourg a novinky, které se mu líbily, hned za tepla se pokoušel s kapelou nazkoušet. Tak se jednou stalo, že píseň Obladi Oblada od Beatles kapela The Bats hrála rychleji, než se dostala do povědomí veřejnosti. Fanoušci pak říkali, že Beatles převzala píseň od orlovské skupiny. Podle S. Křížka a L. Podjukla S. Durčák.

The Bats II 1996 – 1997

Z popudu Jiřího Blejchaře se po neuvěřitelných 26 letech, vyjma roku 1985, kapela obnovuje a má úspěch. Její fanoušci nezapoměli a znovu začali na jejich hudbu chodit nezfídka i se svými odrostlými dětmi. Zkoušet se začalo na podzim roku 1996 v hudební škole v Rychvaldě s bubeníkem Karlem Kušem, ale pro indispozici po prodělané mozkové příhodě ho vystřídal osvědčený „Batsák“ Pavel Vaňura, kterému skončilo angažmá v Hotelu Palace v Ostravě. I když do skupiny The Bats přišel opět jako poslední, okamžitě se stal s Blejchařem tahounem kapely. Vaňura měl původně v kapele zpívat a hrát na klávesy, tak jako tomu bylo v The Bats I. Pak se zkoušelo u Svátí Křížka ve sklepě rodinného domu v Porubě. Byla nová doba. Jiří Blejchař si musel vyřídit živnostenský list a všechno organizoval sám. Poprvé kapela vystoupila zkraje roku 1997 v restauraci Junior v Rychvaldě. Mezi diváky byl i Mirek Křivda, který se znal se všemi členy skupiny již z 60. let. Pavla napadlo, jelikož ho dobře znal, že by nebyl špatným manažerem, a tak ho oslovil. Mirek Křivda neodmítl a to bylo pro kapelu vysvobození. Starali se jen o hudbu, do které jim Mirek nemluvil. A pak už se rozjela šňůra koncertů: restaurace Málka, znovu Junior, pak 3x restaurace Jelen na Šumbarku a 3x Hotelový dům Doubravan. Nejednou skončili po koncertu dlouho do noci na přespání v domě u Mírka. Přišel i návrat do povědomí Orlovanů na Thepeningu pořádaném Městským úřadem Orlová v srpnu 1997.

Bats na Thepeningu. Zleva: J. Blejchař, S. Křížek, J. Musiol, vzadu P. Vaňura.

Comeback „Bats“

Pamětníci si je pamatují z konce 60. let, kdy tady hrávali na různých akcích. Před časem se v trochu pozměněné sestavě dali znova dohromady, oprášili staré hity a začali hrát na Doubravanu a U Málky. „V současné době odehrajeme dva pátky na Šumbarku v Jelenu, pak se uvidí, co dál,“ řekl po vystoupení na Thepeningu Miroslav Křivda, který pro kapelu dělá první poslední. „Ze starého obsazení zůstal Jiří Blejchař (sólová kytara) a moje maličkost, baskytarista Svaťa Křížek a kytarista Jirka Musiol přišli později“, prozradil bubeník Pavel Vaňura. Jestli bude návrat úspěšný se teprve ukáže, ale už teď skupině nabídli organizátoři ze sdružení FUTRA možnost vystoupit v klubu, pokud se ho podaří rozběhnout. - ost -

Datum vydání 8. čísla: 28. srpen 1997, autor Zoja Chramostová.

Po tomto úspěchu měla kapela hrát přibližně za 3 měsíce v Domě kultury Orlová. Bohužel jak to někdy bývá, v nejlepším přišla rána osudu. Krátce před tím hráli v restauraci Jelen na Šumbarku, kde měl Blejchař menší potíže. V „kulturáku“ již byli všichni a čekalo se jen na Blejchaře. V tom zazvonil telefon v recepci. Byl to Jirka, který se omluvil, že nepřijde pro zdravotní potíže. Z koncertu sešlo a byl to konec skupiny The Bats II. Pro vážnou nemoc už Jiří nikdy na veřejnosti nehrál. „Batsáci“ se občas v létě sešli u Křivdy na zahradě a trochu provětrali kytary. Nejbouřlivější byla oslava Mirkových padesátin, která trvala tři dny. Tehdy byl poprvé pozván Jarek Puhr jako host a se všemi se seznámil. Zahrál si s nimi především na foukací harmoniku. Třetího dne ráno vzal Svaťa Křížek tužku a napsal píseň Alkoholik. Jiří Blejchař postupně ztrácel zrak a přestával vycházet z domu. Ještě ho manželka s Mirkem Křivdou doprovodila na jarmark do Rychvaldu na koncert **THE BACKWARDS** – Beatles revival. Nikdy neslyšel liverpoolské Brouky naživo, tak chtěl slyšet aspoň jejich snad nejlepší imitátory. Tak se mu možná splnil jeden ze životních snů. Před několika lety Jiří Blejchař zemřel.

Tato košíková revivalová kapela je na hudební scéně od roku 1995. Je jedna z nejlepších Beatles revivalů na světě. Největším úspěchem čtveřice je dvojnásobné vítězství na prestižním Beatfestu v New Yorku v letech 1998 a 2003. Mimo jiné hráli také jako předkapela v rámci turné k 40. výročí působení kapely Olympic. V srpnu roku 2007 kapela dobyla další metu - několikrát vystoupila v Liverpoolu v slavném Cavern klubu, kolébce Beatles. Kapela absolvuje ročně mnoho koncertů, vystoupení na veřejných i soukromých akcích různého charakteru doma i v cizině. Hráli také v rádiu BBC Merseyside jako předkapela legendy rock and rollu Little Richarda a navštívili místa spojená s historií Beatles. Dnes je tato kapela známá jak v Evropě, tak i v USA, kde odehrála koncerty v největších městech 23 států.

Nyní je jiná doba se vším všudy. Najednou se vynořilo plno nových skupin, které nemusí před komisemi dokazovat, že umí hrát. Majitelé sálů začali taky podnikat a chtějí peníze dopředu. Dříve byli v restauracích rádi, že jim někdo přitáhl klientelu, a tím se zvýšil obrát. Teď chtějí mít peníze z pronájmu i ze zvýšeného obrátu. Tento postup je pro manažery riskantní, protože si nejsou jisti návštěvností. S novou technikou hudebníci zpohodlněli, což vede k degeneraci hudby jako takové. Zpěvák nemusí zpívat zrovna dobře, ale technika mu pomůže a nikdo to nepozná. Dnešní rockoví hudebníci neumí hrát bez odposlechů. To ti z 60. let museli něco umět.

Členové kapely BATS jsou dodnes vděční Mirku Křivdovi za obětavost, s jakou se jich ujal. Jeden příklad za všechny. Před vystoupením v restauraci Málka v Orlové Lutyni Na Výhodě musely být vyklizeny ze sálu pytle s bramborami, opravena elektroinstalace, která zkratovala, zprovozněno ucpané WC, musela se opravit kamna, zajistit otop a vyvětrat zatuchlinu ze sálu. Pak se muselo zatopit a temperovat sál. Až pak se mohla přivést aparatura. To všechno musel Mirek udělat převážně sám. Mirek pak celou noc v sále spal a hlídal aparaturu. Na koncert přišel rekordní počet lidí, že se všichni do sálu ani nevešli. Za chvíli nebylo pivo a pronajímatelka prodala nakonec všechny zásoby vína i kořalky. Majitel Málky za několik let oblíbený sál zrušil a dnes je tam „extrovná“ s bowlingem.

Zdroj: http://cs.wikipedia.org/wiki/The_Backwards, archiv: Miroslav Křivda

Ze vzpomínek členů kapely napsal St. Durčák

„Comeback“ se skupině podařil na náměstí před městským úřadem v Orlové – Lutyni. Před zaplněným náměstím kapela zahrála na Thepeningu na aparatuře, která byla k dispozici pro všechny hudební skupiny, celkem asi sedm. „Batsáci“ hráli až poslední, při čemž sklidili největší aplaus. Zajímavostí je, že někdo před vystoupením The BATS schoval šlapku k bubnu a bez bubnu nejde moc dobře hrát. Dodnes se mezi hudebníky spekuluje, k čemu vlastně tehdy došlo. Po ultimátu manažera skupiny, buď bude šlapka, nebo jdeme domů, pořadatelé v krátké době nějakou opatřili. Podle členů kapely toto vystoupení bylo nejlepší ze všech v celé historii The Bats. Škoda, že nikdo nepořídil záznam.

M. Křivda, vzadu P. Vaňura. J. Blejchař, S. Křížek, J. Musiol

**THE
BATS**

The Bats III 2012 – 2014

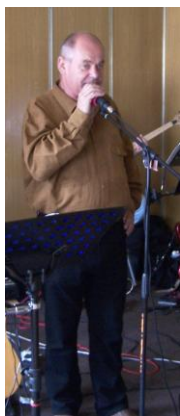
Ještě jednou se sešla stará parta, tentokrát již bez zesnulého Blejchaře, aby smysluplně vyplnila čas v důchodu. Je s podivem, jak tato parta hudebníků byla vytrvalá. Po 15 letech se dali znovu do zkoušení. Nešlo to už jako kdysi, ale píli a vytrvalostí dokázali znovu se postavit rovnocenně vedle mladších hudebníků, což dokazují pořízené videonahrávky. Stalo se tak na popud Sváti Křížka, který měl spoustu svých písní v šuplíku. Po rozpadu The BATS II se věnoval skládání a za tu dobu napsal kolem osmdesáti skladeb. Nejlepší z nich vyšly na nosiči CD s názvem STARÉ DŘEVO - PODNÁJEM. Měl to být základ repertoáru. Tato jeho představa se vyplnila jen z části. Nakonec podstatný základ repertoáru tvořily časem prověřené skladby z 60. let 20. století. Manažerem byl opět, kdo jiný, než Mirek Křivda, u kterého se taky zkoušelo. Na veřejnosti hráli jen v roce 2013. Vystoupili v restauraci Na Střelnici v Porubě, v Dělnickém domě v Dětmarovicích a několikrát v restauraci Libuše také v Dětmarovicích. Samozřejmě nechyběli na zahradní slavnosti u Mirka pro úzký okruh kamarádů a příznivců. Nebylo toho mnoho, ale pro pamětníky to byl vždy svátek. Aby mohli hrát, sháněli dobrého sólového kytaristu. Místo Blejchaře byl přijat Daniel Balog, kterému však část repertoáru „neseděla“. Místo něho přišel Martin Heczko přímo z hudební školy. Je levák, a tak kapela s ním vypadala efektně. Je to vynikající kytarista, ale zase tíhne více k metalové muzice. Zahrál si s orlovskými rockovými legendami a zase odešel za kamarády stejného založení. Jistě má před sebou bohatou hudební budoucnost.

Fotografie je z premiérového vystoupení v restauraci Na Střelnici v Orlové - Porubě. Před The Bats nejdříve hrála kabela Z budy. Premiéra 29. června 2013 se zcela nevydařila vinou zapůjčené nekvalitní aparatury, která byla před koncertem deklarována jako prvotřídní.

Na premiéru přišlo hodně lidí. Většinou to byli fanouškové z mládeže. Těšili se i na zpěváka Mirka Koláčka. Několik párů bylo strženo hudbou a začalo kolovat. Nakonec byla nepříjemnost s bezdrátovými mikrofony, které měly vybité baterie, ale vše se vyřešilo.

Na fotografii zleva na sólovou kytaru místo Blejchaře hraje Danek Balog, následuje Svatopluk Křížek, Pavel Vaňura a Jaroslav Doffek.

Fotografie je z 30. hudebního klubu v restauraci Libuše 6. prosince 2013 již s novým kytaristou Martinem Heczkiem. Toto vystoupení se vydařilo na 100%. Komorní prostředí v restauraci bylo příjemné a kapela si to očividně užila. Bubeník Pavel Vaňura (mimo záběr) exceloval. Ani ostatní nezůstávali pozadu, jako by tušili, že toto vystoupení je poslední.

*V lednu 2014 odjel J. Doffek na delší dobu do USA, a tak se nezkoušelo. Po jeho návratu se znovu těžce začínalo a do toho přišly zdravotní problémy S. Křížka. Byla určitá snaha najít náhradu, ale odešel i Martin Heczko. Zbylí členové se rozhodli ukončit činnost kapely tohoto jména jednou provždy. **The Bats je historií.***

MOBS

Faktologická část

Zřizovatel : Závodní klub Dolu Doubrava

Manažer: Ladislav Tomanec (Mobs)
Oldřich Vicher (New Mobs a Cubby King Blues Band)

Léto 1968: první provizorní zkoušky v garáži ve finském domku u Sosnových v Orlové I na Kopaninách

2. 9. 1968: poprvé kapela s Jaromírem Puhrem

Září r. 1968: první zkoušky a první Čaje o páté v Závodním klubu ROH Dolu Doubrava (Stará Sokolovna) v Orlové I na Kopaninách

MOBS	Obsazení 1	Jaromír Puhr	(kytara, vokály)
		Viktor Sítek	(sólová kytara, vokály)
		Jan Sítek	(basová kytara)
		Miroslav Javorek	(bicí, † 2009)
		Karel Parchanský	(vokál, † 2011)

NEW MOBS	Obsazení 2	Zdeněk Slabý (za Viktora Sítka)
		Eduard Svačina (za Jana Sítka)

V místnosti za jevištěm v Závodním klubu ROH Dolu Doubrava (stará sokolovna)

Zleva: Aleš Žáček, Zdeněk Rada, Jaroslav Adámek, Vladimír Sosna, Jaromír Puhr, Miroslav Voznica, Miroslav Javorek, Jan Sítek

Skupina MOBS s přáteli na zkoušce

Zleva stojí: Jar. Adámek, Zdeněk Rada, Vladimír Sosna, Ladislav Tomanec, Aleš Žáček, Viktor Sítek a Mir. Voznica, který zrovna bubnoval za Javorka. Zleva v popředí: Jan Sítek, Karel Parchanský, Jaromír Puhr.

New MOBS

*Zleva stojí: Zdeněk Slabý a Karel Parchanský
Zleva v popředí: Eda Svačina, Miroslav Javorek, Jaromír Puhr*

Kamarádi:

Václav Vicher	- zvukař
Oldřich Vicher	- manažer 2
Vladimír Sosna	
Zdeněk Rada	- finance
Miroslav Voznica	- hudebník
Jaromír Adámek	
Aleš Žáček	
Eduard Durčák († 1996)	
Zdeněk Durčák	
Karel Kříž	
Milan Koziorek	

A hodně holek!

Karel Parchanský

Ladislav Tomanec a Karel Parchanský

Akce:

1. Závodní klub ROH Dolu Doubrava (Stará sokolovna)
Čaje o páté, taneční zábavy, plesy, silvestr 1968/69
soboty, neděle, občas i ve středu
pátky (pokud se sobota nebo neděle překrývala s The Bats)

Vedoucí: Hermína Rašíková, roz. Javorková
Pokladník: František Matlák

Přehrávky: 40 %

Vstupné: 5 Kč pro Čaj o páté

Návštěvnost: maximum 220 lidí

Zdeněk Rada a Vladimír Sosna, blízcí přátelé kapely

2. 1968 restaurace Centrum, Orlová 4
3. 07/08.1969 Letnice, Žermanice - Lučina
4. 07/08.1969 Rekreační středisko Dolu Dukla, Soběšovice
5. 07/08.1969 Husarůvka, Soběšovice
6. 07/08.1970 Žermanická přehrada, Soběšovice

Zleva: Karel Parchanský, Luboš Oprchalský a Jarda Puhr při cestě do Spišské Nové Vsi na vojenskou přísahu Zdeňka Rady.

V této době okruh kolem kapely opustilo díky povinné vojenské službě i několik dalších kamarádů. Jako první to byl Ladislav Sosna, kterému jsme někteří byli rovněž na přísaze, ale na opačném konci republiky, v Českých Budějovicích. Vašek Vicher narukoval do Hranic na Moravě, Mirek Voznica díky tomu, že byl ženatý do Ostravy na Hranečník. V pravém rohu fotografie je Zdeněk Rada před odvodem na prezenční vojenskou službu v československé armádě.
Fotil otec Zdeňka.

New MOBS a kamarádi

Zleva stojící:

Maruška, Javorek, Parchanský, Tomanec

Zleva v podřepu:

Svačina, Adámek, Zdeňka, fotograf, Slabý, Puhr,

Jména fotografa a malé dívky již neznáme.

1969 - v červnu se vrátil Olda Vicher z vojny a připojil se k nejbližšímu okruhu kamarádů Mobs a také se zapojil do fungování kapely. Nejprve jako zvukař, později jako manažer.

Pod názvem MOBS a New MOBS skupina vystupovala do jara 1970. Kapelu opouští Zdeněk Slabý a Eda Svačina. Dochází ke zkouškám v novém obsazení, připojují se kamarádi Jarka Puhra z Havířova a mění se i název na **Cubby King Blues Band**. Název měl znít moderněji a vycházel z toho, že Vladimír Kubečka měl přezdívku „Kuba“ tudíž Cubby, Cubbův královský blues band, ano hodně nadnesené ...

CUBBY KING BLUES BAND:

Karel Parchanský (zpěv)

Jaromír Puhr (kytara, zpěv)

Miroslav Voznica (kytara, zpěv, bicí)

Vladimír Kubečka (basová kytara)

"Cygan" (bicí)

Richard Košťál (příležitostně zaskakoval na bicí)

1971 – s přáteli v Komorní Lhotce

J. Puhr u Vichrů na Morávce

Již nejsou mezi námi: MIROSLAV JAVOREK

1950 - 2009

KAREL PARCHANSKÝ

8.7.1950 - 30.4.2011

Geneze skupiny

První zkoušky někdy od jara 1968 byly u Vladimíra Sosny v garáži, která byla u „finského domku“ v Orlové 1 na Kopaninách, kde Sosnovi bydleli. Ještě nějaké pokusy byly před tím u Sítků doma, prozatím bez Javorka. Ke dvěma kytarám bylo potřeba sehnat bubeníka, a tím se stal Mírek Javorek. Jeho prvním bubnem byl pionýrský bubínek, který mu zůstal po funkci bubeníka v Pionýrské organizaci na Základní škole v Orlové 1 - Kopaninách. K prvotní „bicí“ výbavě ještě patřily Javorkem dobrané nejrůznější plechovky od barev, kbelíky a židle, kterých bylo v garáži dostatek.

Jako poslední přišel do skupiny dne 2. 9. 1968 Jaromír Puhr, (kytara Jolana Discant, pololubová, pružinové vibrato, dva magnetické snímače, cena v roce 1966 byla 1.250,- Kčs, byla to jedna běžná dělnická výplata po vyučení. Je to jediné dochované přesné datum a fakta v historii Mobs.

Pololubová Jolana Discant
s pružinovým vibratem.

Viktor Sítek hrál na červenou Jolanu Star V
Jan Sítek hrál na basovou kytaru a nejspíš to byla
rovněž Jolana.
Další bližší informace o nástrojích se nedochovaly,
lze odhadovat pouze z dobových fotografií.

Pivní hody u Karla Kříže v Lazích v roce 1975.

V té době je již ustálený název skupiny na Mobs. Název byl vybrán nahodile z anglického slovníku a v překladu znamená „lůzu“ nebo také „dav“. S anglickým významem si však nikdo hlavu nelámá, rozhodlo pouze to, že slovo „mobs“ bylo krátké a dobře znělo. Také návštěvníci Čajů o páté si z názvu těžkou hlavu nedělali a domlouvali se, že jdou na „mobslíky“ nebo „mobsáky“, takto počestěný název skupiny získal zcela jiný význam.

Od začátku října 1968 hrají Mobs na Čajích o páté a různých společenských akcích pořádaných Závodním klubem ROH Dolu Doubrava,

Když Mobs začínali v Klubovně, měli jen asi 25 skladeb, které ještě nacvičili u Sosny v garáži, s tím se nedalo utáhnout celý Čaj o páté. Proto již na prvním „čaji“ v říjnu 1968 po nabídce a dohodě se Svatoplukem Guziurem, který v té době dotvářel kapelu The Drink Kings, bylo dohodnuto společné střídavé vystupování. Společné hraní tehdy rozhodl Jenda Sítek a Tomanec bez vědomí paní Rašíkové. Společné hraní trvalo asi dva měsíce, než se to provalilo, a Rašíková přiměla Sítka, který byl vedoucím skupiny, Javorka a možná i Tomance, aby to vyřešili a zajistili, aby už do klubovny Guziurovci nechodili. To je celá historie, která v podstatě odpovídá tomu, co si zúčastnění pamatují. Sítek také tvrdí, že s Guziurovou partou se často nedalo vyjít, Sítek měl s Guziurem také osobní spor v tom, že Guziur hrál v Havířově v dechové hudbě a Sítek chtěl, aby toho nechal, což se nestalo. Napětí také rostlo s rychlým přibýváním nových skladeb u Mobs, což znamenalo méně hraní pro The Drink Kings.

Repertoár byl tvořen vlastními skladbami a skladbami převzatými od našich a zahraničních soudobých skupin. Zhruba polovina skladeb byla vlastních. Jejich autorem byl Viktor Sítek, který měl v počátcích Mobs 14 let a ještě chodil na základní školu! S postupem času přidal vlastní skladby i Jarda Puhr.

S rozšiřujícím se repertoárem Mobs se pomalíčku vylepšovala i zvuková aparatura. Bicí soupravu Amati zakoupil Závodní klub Dolu Doubrava. Autorem nápisu na bubnu byl Petr Olšar, jenž se věnoval ručnímu krasopisu - kaligrafii. Nové a hlavně „velké“ reprobedny skupině vyrobili ve stolárně na Dole Doubrava. Tyto skříně, osazené nejméně deseti oválnými reproduktory Tesla (mimo jiné měly vynikající zvukové parametry, ale ne do skříní, které jsme si navrhli podle hesla: „čím větší, tím lepší“, a to byl omyl). Nějaké zesilovače vyrobil amatérsky pan Jan Janeta, přítel kapely a rovněž muzikant. Tranzistorový zesilovač 25W měl i velmi vzhledné amatérské provedení. Časem někdo (a to už se neví přesně kdo – tipoval bych Jirku Karase) vyrobil z odněkud získaného el. schématu pro sólovou kytaru booster, který značně ovlivnil zvuk kapely.

Občas kapela využívala centrálního zesilovacího a ozvučovacího zařízení, instalovaného v budově klubovny pro ozvučení jeviště, sálu a také venkovního jeviště a altánu.

To, že Mobs mohli hrát v klubovně, rozhodly tři věci:

1. Miroslav Javorek byl synovcem pí Rašíkové. On také hraní domluvil. Tím se Mobs stal hudbou Dolu Doubrava.
2. Ladislav Tomanec byl členem tanečního folklorního souboru Dombrovan pod vedením paní Rašíkové.
3. Jan Sítek byl rovněž kdysi členem souboru Dombrovan a paní Rašíková ho dobře znala.

Budova Závodního klubu ROH Dolu Doubrava se členy a vedením folklorního souboru Dombrovan, který byl známý nejen u nás, ale i v cizině, kam zajížděl na svá vystoupení. V roce 1970 byla nabídnuta možnost kapele Mobs zúčastnit se zájezdu se souborem do Itálie. Ovšem po jedné nevhodné příhodě na zkoušce si kapela výjezd zrušila sama.

Během své existence v sestavě Mobs proběhly dvě podstatné změny. Po odchodu bratří Sítkových dochází ke změně názvu na New Mobs. Přichází do kapely kytarista Zdeněk Slabý z Karviné a z Orlové basista Eda Svačina. Repertoár Mobs je pomalu rozšiřován o nové „čerstvější“ skladby. Tato sestava však dlouho nevydrží a Slabý se Svačinou odchází. Výsledkem snahy hrát více zahraničních rockových skladeb bylo založení nové formace a také změna názvu na **Cubby King Blues Band**. Tato poslední sestava, jak již její název napovídá, se pokoušela „přitvrdit“ muziku (mimo jiné převzatými skladbami od Blue Effect, Rebels, Cream, Led Zeppelin, Ten Years After, Spooky Tooth a dalších soudobých progresivních skupin).

Psal se však rok 1970 a v počínajícím období tvrdé normalizace nebylo možné dále v hudební činnosti pokračovat. Mobs stihl osud podobný osudu stovek dalších skupin, které nechtěly změnit anglický název skupiny, repertoár, zpívat jen v češtině, nebo upravit svůj vlasatý zevnějšek. Definitivní konec existence Mobs je někdy koncem prázdnin 1970.

V období listopad 1970 až březen 1971 se s použitím zbylé a vlastní aparatury skupina pokouší o pořádání diskoték v klubovně Požární zbrojnice v Orlové 1 - Městě, kde vzniká „MP club“, (MP = Mladý požárník). Založení klubu a využívání klubovny v požární zbrojnici v Orlové 1 u kina Vlast je podmíněno vstupem několika členů do organizace Dobrovolný požárník. Zakladateli klubu byli Mirek Voznica, Jarek Puhr, Karla Janková, Jiří Karas a několik dalších. Během krátké doby se zvěsti o existenci klubu rozesly po širokém okolí a na klubové diskotéky se začaly sjíždět velké davy chtivých posluchačů. Situace se většinou

Foto Miroslav Puhr v r. 1961: Požární zbrojnice v Orlové 1- Městě

stávala nepřehlednou a po krátké době bylo, hlavně z bezpečnostních důvodů, provozování diskoték ukončeno.

Hned v létě 1971 se pro nejbližší okruh kolem Mobs pořádají v lese Na Rajčuli první „Pivní hody“. Je to počátek mnohaleté tradice. Další roky se Pivní hody konají v lese v Zimním Dole, na zahradě u Karla Kříže v Lazích, dále v lesíku na Kopaninách u Pytlíkových Stávků a od roku 1975 pravidelně každý poslední prázdninový víkend na zahradě u Vichrů.

Období existence Mobs bylo sice krátké, ale i tak krátké období v nás zanechalo nepřeborné množství nádherných vzpomínek a prožitků a vytvořilo celoživotně pevné přátelské vztahy.

První členové se postupně také ženili, započalo tak pro ně zcela nové životní období s jinými životními hodnotami, které na dlouhé období omezily jejich hudební aktivity.

Na závěr je nutné poznamenat, že kolem roku 2002 dává dohromady Jaromír Puhr kapelu s názvem Krem at orium, později přejmenovanou na Z budy, kterou mnozí pamětníci považují za volné pokračovatele Mobs. Náhodný kontakt Jardy Puhra a Viktora Sítka kolem roku 2000 a pak 2010 naznačoval, že aspoň tito dva bývalí spoluhráči obnoví Mobs. Jan Sítek jakékoliv hraní z osobních důvodů odmítl a okolnosti tomu nepřejí dodnes.

V této době již nějakou dobu fungovala znovu vzkříšená kapela Bats. Obě kapely se sblížily nejen hudebně, ale i osobně. Mají za sebou mnoho akcí nejen hudebních, ale rovněž společenských. Doufáme, že i letos proběhne již čtvrtý ročník Garden Rock Party na zahradě manažera Bats Mirka Křivdy, bohužel již bez skupiny Bats.

Pivní hody na Kopaninách

Během společných akcí hudebníků Mobs a The Bats a jejich přátel vznikla myšlenka na založení hudebního klubu, kterou posléze realizuje hudebník Roman Holtzer. Klub uspořádal za dobu tří let nespočet hudebních akcí, některé s významnými hudebními hosty. Ale to už může být námětem pro jiné samostatné zpracování.

Za všechny přátele kolem Mobs: Z. Rada a J. Puhr, 23. leden 2015

COSMOS TERCIMUM

Miroslav Voznica z orlovské kapely CUBBY KING BLUES BAND musel v roce 1972 taky splnit svou občanskou povinnost. Jelikož byl ženatý, narukoval na základní vojenskou službu na Hranečník do Ostravy. Je to z Orlové 10 km. Pak ho převedeli do Černého lesa v Karvině, z Orlové vzdáleného 14 km. Ve stejném roce ve vojenské posádce v Karvině vznikla kapela Cosmos Tercium. Jejimi zakladateli byli Petr Peukert a Miroslav Voznica.

Složení kapely:	Petr Peukert	sólová kytara, klávesy, zpěv (Havířov)
	Miroslav Voznica	kytara, zpěv (Orlová)
	Břetislav Slíva	basová kytara, zpěv (Karviná)
	Miroslav Szustik	trubka (Doubrava)
	Aleš Meca	bicí (Ostrava)

V tomto složení kapela hrála do roku 1973. V tomto roce odešli do civilu Aleš Meca a Miroslav Szustik. Proto se trochu změnilo složení. Miroslav Voznica vystřídal na bicí Aleše Mecu. V tomto složení (Petr Peukert, Břetislav Slíva, Miroslav Voznica) kapela hrála do roku 1974. Na jaře odešli do civilu Petr Peukert a Miroslav Voznica. Kapela se tímto rozpadla.

Nadporučík Břetislav Slíva byl vojákem z povolání. Petr Peukert se v civilu dále věnoval umělecké dráze. V roce 1972 - 1974 kapela hrála na různých akcích. Byly to například (**tajenka** - 19 nevyškrtaných písmen), restauraci Tesarčík, restauraci Štěrbá, restauraci Myslivna a na jiných akcích, jako večírek lékařů nemocnice Karviná Ráj v restauraci Brno, na výročí Potravinářského kombinátu Martinov atd.

Zleva: Szustik, Meca, zpěvačka a Voznica

Zleva: Peukert, Voznica

Osmisměrka

Ž	O	L	D	Á	K	P	R	É	T	A	M	A	N	Z	E	S	L	A	E
U	H	N	S	R	F	E	J	E	T	O	N	L	U	Y	A	A	J	T	M
P	E	Č	E	Ť	U	V	C	E	L	I	K	E	L	O	V	L	K	S	O
A	Ř	M	O	P	B	Ž	I	I	L	U	A	A	K	R	O	T	S	I	H
N	M	E	J	Ů	R	P	B	Z	D	K	D	D	A	K	D	O	V	L	É
O	A	G	H	V	U	S	R	A	N	E	X	E	O	D	V	Ý	V	A	R
N	N	A	C	O	S	M	O	S	Z	T	E	R	C	I	U	M	Ě	N	Í
C	Á	H	V	D	Z	N	K	V	T	U	D	R	C	A	D	T	O	R	N
E	M	I	A	E	E	K	O	K	S	O	P	E	H	M	R	Š	E	U	P
L	T	T	B	M	H	N	V	I	N	R	K	R	A	A	L	E	Ě	Ž	A
I	R	R	S	U	E	I	N	I	P	P	K	L	F	N	K	L	D	S	R
X	A	Í	C	Č	R	A	I	R	Š	M	T	N	A	T	U	M	U	E	A
Í	P	V	E	I	K	H	C	L	Á	N	A	K	N	D	N	A	Ě	Á	F
R	A	K	S	O	A	R	E	X	O	B	Ě	Ž	N	I	C	E	S	N	A

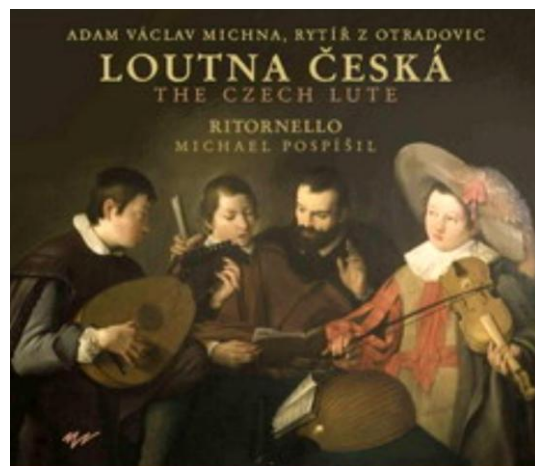
ABSCES, AMATÉR, ANEXE, ANONCE, APARTMÁN, BOXER, BROKOVNICE, CAUSA, CEDULE, DIAMANT, DIODA, DRUŽBA, ELIXÍR, ETUDA, FEDERACE, FEJETON, HAFAN, HERKA, HEŘMAN, HISTORKA, HRUBIÁN, KANÁL, KOLJA, KORDON, KRAAL, LEADER, MEGAHIT, MOHÉR, MUTANT, NĚMKA, NULKA, OBĚŽNICE, OSKAR, PARAFA, PEČEŤ, PIETA, PINIE, PÍSMENO, POSKOK, PROUTEK, PRSTOKLAD, PRŮJEM, PŘEHOZ, PŮVOD, REEDICE, SALTO, SAUNA, SEZNAM, SOCAN, SOVICE, SRPEN, ŠELMA, UBRUS, UMĚNÍ, VDOVA, VIŠNĚ, VODKA, VOLEK, VÝVAR, ZEBRA, ZMRZLINA, ZVONEČEK, ŽAMPION, ŽOLDÁK, ŽUPAN, ŽURNALISTA.

Osmisměrku sestavila Zoja Chramostová

Unikátní objev

Ve Slaném našli staletí ztracenou část Loutny české

31. prosince 2014 7:00 | Lidovky.cz

TT - 68:43 vyšlo 9/1996

<http://www.arta.cz/index.php?p=f10075cz>

PRAHA - Cyklus hymnických skladeb Loutna česká zní od letošních Vánoc jinak. Díky ojedinělému nálezů léta chybějícího houslového partu se podařilo nejznámější barokní sbírku českého původu nově zrekonstruovat, dosud totiž hudebníci museli hrát jednotlivé skladby sbírky Adama Václava Michny z Otradovic odděleně. Unikátní notový zápis přitom jen náhodou objevil ve Vlastivědném muzeu ve Slaném přední muzikolog a pedagog Petr Daněk.

Michnův cyklus čítající 13 duchovních písní z roku 1653 je dodnes velmi oblíbený a je opakovaně vydáván. Ovšem neúplně. Dosud hudebníci museli domýšlet, nebo vynechávat dosud neznámé houslové ritornely, instrumentální mezihry mezi jednotlivými písněmi. Díky nově objevenému partu je nyní jasné, jak mezihry znějí.

„Nález sbírku povyšuje někam jinam, protože doposud se její písně hrály separovaně, některé žily svým životem. Najednou je cyklus jednotný, má logiku, provázanost jednotlivých písní, je uzavřený. V českém kontextu je to naprosto zásadní objev. Písně samy o sobě jsou jednoduché, mezihry z nich udělaly krásnou muziku,“ vykreslil Daněk serveru Lidovky.cz význam svého objevu.

Povedl se mu přitom úplnou náhodou, když sháněl prameny k připravované knize o tisku v Čechách v předbělohorské době. „Při té příležitosti jsem objevil několik vzácných tisků z počátku 17. století a v jednom z nich byl založený tento dodnes neznámý, i když tušený part. Byla to vlastně náhoda,“ vzpomíná vědec.

Michnův houslový zápis přitom hned neodhalil, na první pohled mu bylo pouze jasné, že dokument pochází z období pozdního baroka, nebo raného klasicismu. Podobných partů leží po Česku mnoho, ovšem je do nich vepsána jen průměrná hudba.

Adam Václav Michna z Otradovic

■ Český raně barokní básník, hudební skladatel, sbormistr a varhaník. Je nejvýznamnějším českým skladatelem a básníkem 17. století, iniciátorem rozmachu české barokní hudební kultury.

■ Je známo 230 jeho kompozic, soustředěných do pěti sbírek: tři českých a dvou latinských. Nejznámějšími jsou jeho tři duchovní cykly hymnických skladeb, Česká mariánská muzika, Loutna česká a Svatořeční muzika.

■ Komponoval vokální a vokálně-instrumentální hudbu s vlastními básnickými texty. Napsal mnoho českých duchovních písní, z nichž některé, především písně vánoční, jsou oblíbené dodnes. K nim patří například **Vánoční noc, známá spíše jako Chtíc, aby spal, která je v Česku i dnes jednou z nejčastěji hraných koled.**

<https://www.youtube.com/watch?v=4miansjLseo> (ryze česká koleda z roku 1647)

Zdroj: Wikipedia

Dílo: <http://leopolda.blog.cz/0707/michna-z-otradovic-loutna-ceska>
http://alarmo.nostalgia.cz/zd/texty/b_1984jh.htm

„Když jsem ve Slaném ten den končil, otevřel jsem to a bylo to jasné. Četl jsem názvy Michnových písní jako Smutek bláznivých panen nebo Začnete panny zpívat. A protože instrumentální party Michnových meziher k Loutně české nejsou známy, bylo mi jasné, že jde o světový unikát. Byla to velká radost,“ vykresluje první okamžiky po vzácném nález.

Muzikologa odradil vynikající stav několik staletí starého dokumentu. „Nejdřív jsem myslel, že jde jen o nějakou kopii. Se starými tisky pracuji celý odborný život, a tak mě překvapil čistý tvar nález. Díky tomu, že to bylo založeno, to asi nebylo příliš užíváno. Vypadalo to, jak když se to vytáhne z tiskárny,“ popisuje.

O tom, jak vzácný dokument u nich leží v polici, netušili ani v Slaném. „Muzejní sbírky včetně knihovních jsou velmi pestré a bohaté, ale existence tohoto houslového partu nám známá nebyla. Takovou věc může rozeznat jen odborník,“ přiznává ředitel muzea Jan Čečrdle.

Muzejní fondy bývalého františkánského kláštera a piaristické koleje ve Slaném by přitom mohly vydat ještě řadu pokladů. „Jsou postupně odborně zpracovávány ve spolupráci s externisty. Je to pečlivá a zdlouhavá práce, při níž jsou detailně popisovány jednotlivé svazky, kterých jsou tisíce. Řada knih ještě takto zpracována nebyla, což je příčinou tohoto objevu, který vznikl opravdu šťastnou shodou okolností,“ myslí si Čečrdle.

Vzácný dokument zůstal ve slánském muzeu, kde ho vedou ve zvláštním režimu, nelze si ho běžně půjčit. Pro zájemce o jeho bližší poznání připravil Daněk studii pro sborník Národního muzea, kde vyjdou i faksimile pramenů ke sbírce. I když se mu nález podařil již letos v únoru, kvůli přípravě studie o něm před veřejností mlčel. Odhalil ho až ve chvíli, kdy bylo jasné, že práce v brzké době vyjde. A také těsně před prvním koncertem se zakomponovaným houslovým partem. Minulé úterý ho odehrál barokní orchestr Ensemble Inégal pod vedením Adama Viktora. „Ohlas byl veliký, lístky se vyprodaly. Plánují se další koncerty a dokonce nahrávka,“ pochvaluje si Daněk.

Doc. PhDr. Petr Daněk, Ph.D.

- Absolvoval Filozofickou fakultu UK, obor dějiny hudby.
 - Pracoval v Ústavu teorie a dějin hudby ČSAV (1983–1990), na festivalu Pražské jaro (1993–1996), na Hudební fakultě AMU (1993–1999) a na Filozofické fakultě (1991–1993, od 1997 dosud) jako odborný asistent.
 - Doc. Daněk je i vedoucím mezinárodního projektu Musica Rudolphina, který spojuje odborníky z řady evropských zemí, je členem redakční rady časopisu Early Music a vedoucím souboru Octopus pragensis a Cappella Rudolphina, jež se zabývají interpretací renesanční a raně barokní hudby.
 - Na FF UK přednáší dějiny hudby raného novověku a 20. století a vede seminář vrcholné renesance.
- Zdroj: Univerzita Karlova

Zdroj: http://www.lidovky.cz/unikatni-objev-ve-slanem-nasli-staleti-ztracenou-cast-loutny-ceske-1f9-/zpravy-domov.aspx?c=A141230_155411_ln_domov_ogo

Doplnil: sdur

Malé rozloučení s rokem 2014 a možná přijde i Mikuláš Bigbit'ák

↑ 3 x
Durčák
3 x
Doffek
←
Rada
↓ 3 x

Bubeník Štefan „Pišta“ Babák

